

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSAGANAK LAPJA

XII. évfolyam, 88. szám

Ara: 50 fillér

Péntek, 1956. április 13.

Tavaszi seregszemle

(S. P.) A hosszú és sokszor kegyetlen tél után mindenki szívből várta már a tavaszi közeledtét. S mikor megjelent az utcán az ibolya és a hóvirág, mikor a napsütés langyos melege kigomboltatta a kabátokat — boldogan mondogatták egymásnak az emberek: itt a tavasz. Amióta pedig világ a világ, ennek legjobban mindig a fiatalok örültek.

Az ifjúság veleszületett ösztönös jótulajdonsága, hogy keresi és szereti az újat, a szépet. Ennek a szép utáni egészséges vágyakozásnak egyik formája a fiatalok tavaszi kulturális készülődése. Énekesek és színjátszók, táncosok és szavalók »új tavaszi seregszemlére« készülődnek — a DISZ »Ságvári Endre« kulturális seregszemléjére. Pontosabban már nem is készülődnek, hanem az üzemi, falusi, egyetemi és iskolás fiatalok szárai tevékenyen részt vesznek a Csongrád megyei »Ságvári Endre« kulturális seregszemle munkájában.

Még a múlt év őszén a DISZ, a szakszervezetek, a tanács megyei és szegedi szervei felhívással fordultak az ifjúsághoz, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt a kulturális seregszemlén. Mi a célja ennek a nagy tömegeket megmozgató versenynek?

Feladata — az MDP Központi Vezetőségének 1955. május 27-én kelt, az ifjúság közötti munka megjavításáról szóló határozat jegyében — az ifjúság kommunista szellemű, eszmei-politikai nevelésének támogatása, az ifjúság közötti kulturális nevelőmunka segítése. A több hónapon keresztül folyó seregszemle színesebbé, tartalmasabbá kell, hogy tegye a DISZ-szervezetek életét, egész tevékenységét. S nem utolsósorban célja az ifjúság harcos seregszemléjének, hogy a fiatalok új tömegeit hozza közelebb a DISZ-hez, új művészeti csoportok születésében, általában a kulturális munka fellendítésében segítkezzen. Ezek a célkitűzések és feladatok állottak indulásukkor a »Ságvári Endre« kulturális seregszemle előtt.

Hogyan sikerült Szegeden ezeket a már önmagukban is jelentős célokat a gyakorlatban megvalósítani? A DISZ Csongrád megyei »Ságvári Endre« kulturális seregszemléje városunkban és a járásban egyaránt nagy visszhangra talált. Csak Szegeden több mint 70 öntevékeny művészeti csoport nevezett be, közülük 1700 résztvevővel. Az eddig bemutatott műsorokat máris több ezer szegedi dolgozó látta a különböző üzemekben, hivatalokban, iskolákban, művelődési otthonokban.

Hiba azonban, a mennyiségileg jelentős számok mögött is akad. A seregszemlére benevezettek közül talán csak 500 az üzemi dolgozó. Ez a szám pedig kicsiny. Nem fedti a valóságot ez a kép, mivel a szegedi üzemekben sokkalta többen szeretnek és tudnak énekelni, táncolni, szavalni. Jó néhány üzemben — a DISZ és a szakszervezet egyformán — nem tekintette ösztönözni szívügyének ezt a jelentős mozgalmat. Így a Seprűgyárban működik öntevékeny művészeti csoport, gyakran járnak szerepelni, még sem nevezték be a kulturális seregszemlére.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy sok még a hiba a műsorválasztásnál is. Ezért felelősek az irányító szervek is, mivel nem adtak ki időben műsortanácsadókat, ismertetőket. Így a Csongrád megyei DISZ-bizottság kiadványa is csak most, márciusban jutott el az alapszervezetekhez, bár a nevezési határidő múlt év december 1-én volt.

Nem segítette elő a szervezési munkát a Városi Tanács népművelési osztálya és a DISZ városi bizottsága között lezajlott hosszú vita sem. Szombatonként és vasárnaponként este, vagy vasárnaponként egész napon át legyenek-e a városi bemutatók — ez volt a »fontos« vita trágya. S ez alatt egy sor alapszervezet eltérő utasításokat kapott. A közös cél sokkal szorosabb együttműködést követel.

Mindez nem jelenti azt, hogy a DISZ »Ságvári Endre« kulturális seregszemléje nem tud felmutatni máris jelentős eredményeket. A legtöbb alapszervezetben valóban eleven frissítőként hatott ez a mozgalom a kulturális munkában, elevenebb lett az öntevékeny kultúrmunkások vérkeringése. Az elmúlt vasárnap lezajlott első városi bemutatók is ezt bizonyítják. Igaz, művészi élményt jelentett a Dugonics téri és a Dózsa György utcai Általános Iskolások előadásában a Közműves Kelemen ballada dramatizált változata, vagy az Ingatlankezelő Vállalat színjátszóinak előadásában Fűsi József Hajnal című felszabadulásunkról szóló egyfelvonásosa.

Tegnap jelent meg a Délmagyarország hasábjain a DISZ Csongrád megyei Végrehajtóbizottságának felhívása a megye ifjúságához a »Csongrád megyei ifjúság III. tavaszi béketalálkozója alkalmából«. A felhívás többek között kimondja: »Diszisták, fiatalok! A találkozóan egésznapos kultúrprogram lesz. Három színpadon bonyolítják le a »Ságvári Endre« kulturális seregszemle megyei döntőjét, amelyen fellépnek a megye legjobb ének-, zene- és táncgyűjtésesei«.

A verseny még tart, nem dől el, hogy kik lesznek a döntő résztvevői. Egy bizonyos: a fiatalok szíve és ereje még sokat tehet. A »Ságvári Endre« kulturális seregszemle valamennyi ifjú résztvevője érezze becsületbeli kötelességének, hogy ezekben az utolsó hetekben — egy hónappal a döntő előtt — teljes erejével és tudásával vegyen részt a próbákban és a bemutatásokon. Minden verseny egyúttal harc is — a győzni akarás harca.

Az I. kerület négy választókerületében új tanácstagot jelöltek

Újszegeden a 69-es választókerületben és ugyancsak az I. kerületi tanács területén a 18-as választókerületben az összefertellenségi bizottság visszahívta a tanácstagokat. Az elmúlt napokban a Hazafias Népfront a megüresedett tanácsági helyekre új, jól dolgozó embereket jelölt. A 69-es kerületben a jelölőgyűlésen Farkas Józsefet, a nemrég alakult Rózsa Ferenc Termelőszövetkezeti Csoport elnökét választották meg. A 18-as választókerületben Piros István tanárt jelöltek tanácstagnak. A 15-ös választókerületben a lemondott tanácstag helyére dr. Forgács Pálné háziaszonyt jelöltek. A 36-os választókerületben Markos Károly elvtárs az ottani tanács tisztségéről lemondott, mivel a III. kerületi VB titkára lett, s őt a saját kerületében választják meg a törvények értelmében lakosok. Az ő helyére Nyilasi Pétert, a Papírértékesítő Vállalat igazgatóját jelölték tanácstagnak. Az új tanácstagok megválasztására április 22-én kerül sor.

Ma fogadónapot tart Tiszasszigeten a »Délmagyarország« szerkesztősége

Ma délelőtt 8 órától délután 1 óráig a »Délmagyarország« szerkesztősége a tiszasszigeti tanácsházán fogadónapot tart, kéri a község lakosait, kéréseikkel, javaslataikkal minél nagyobb számban forduljanak a szerkesztőség munkatársaihoz.

Száz éve kezdődtek meg az előadások Szeged első állandó színházában

Száz évvel ezelőtt, 1856 májusában kezdődtek meg az előadások Szeged első állandó jellegű színházában. A jelentős évfordulóról május első hetében ünnepi színházi hét keretében emlékeznek meg a városban.

Emléktáblát lepleznek majd le annak a Kelemen utcai házának a falán, amelynek helyén valamikor Szeged első színházépülete állott. Az ünnepségek alkalmából érdekes színháztörténeti kiállítás is rendeznek. A szegedi leltárban és a Somogyi Könyvtárban már megkezdtek azoknak a dokumentumoknak a felkutatását, amelyekkel szemléltethetik a együtt felújították majd, színház régi és új műsorprogramját, valamint a felszabadulás előtti és utáni évek közönségének összetételét és 1945 után évről évre növekvő számát. Már eddig sok régi plakátot, műsorfüzetet, s más érdekes írásos anyagot gyűjtöttek össze. Többek között előkerült a közházban 1856-ban elsőnek játszott »Bíbor és gyász« című dráma szöveggönyve, amelyet az akkori színtársulat vezetője, Hegedűs Lajos írt. A mű egy részletét a szegedi Nemzeti Színház művészei az ünnepi hét alkalmából, sok régebben játszott nagysikerű darabbal együtt felújították majd.

Rusnyák István elvtárs tartott előadást Szegeden

Tegnap délután az Ady téri gedi egyetemek professzorai, tagjai, orvosai, kutatói, dolgozói mában Rusnyák István elvtárs Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke gyűlési képviselője — ma délután az egyetemen fogadónapot tart. Az előadáson résztvettek a szegedi egyetemeken tanuló diákok, a városi ifjúság és a városi tanács tagjai.

Tombácz Imre elvtárs, a Városi Tanács VB elnökhelyettese 40 éve vesz részt a munkásmozgalomban. Sok-sok emléke van a múlt harcaiból. Egyik ilyen emléke: a Hétvezér utcai Munkásotthonban a második világháború alatt titokban a moszkvai rádió híradásait ismertették egymással az elvtársak, s reménykedve, bizakodva várták a felszabadulást.

Két héttel ezelőtt ez az epizód jutott eszébe, amikor a moszkvai rádióban a szovjet fővárosból örömmel üzenté haza Szegedre Tombácz elvtárs: régi álma teljesült, megláthatta a hős orosz hont. A magyar turista csoporttal 13 napig tartózkodott Moszkvában, majd Kievet. Elményei különösen munkájára hatnak elevenen. Városunk életében máris megvalósítható tapasztalatokról Tombácz elvtárs a következőket mondotta:

Különösen sok szó esik mostanában itt, Szegeden is a helytelen magatartást tanúsító fiatalok neveléséről. A Szovjetunióban is akadnak ilyen fiatalok, akiket a komzomolizták nagy türelemmel foglalkoznak. Itt, Szegeden is elsősorban a szülőknél, s főleg a DISZ-nek kellene többet tenni az ilyen fiatalok jó útra való térítésért.

Különösen megragadta a figyelmemet — folytatta Tombácz elvtárs —, hogy az üzletekben, a vendéglőkben, a bevők is, a kiszolgálók is végtelenül türelmesek egy-

Tapasztalatok, amelyeket azonnal hasznosítani lehet

mással szemben. A vásárlók nem hajtják, sürgetik az eladókat, viszont azok sem »oktatják« a bevőket. Valahogy így kellene a mi városunkban is csinálni mindenütt. Vonatkozik ez természetesen a tanács apparátus dolgozóinak munkájára és az előadókhoz, osztályvezetőkhez forduló ügyfelek magatartására is. A szovjet emberek példája nyomán jómagam is azon fogok fáradozni, hogy az emberekkel való foglalkozást mind magasabb színvonalra emeljék.

A turista csoportot egy alkalommal lefényképezték és a képet közölték az »Esti Kiev«-ben. A lapszámban egy másik kép azt ábrázolta, hogy ebben a gyönyörű, nagy, régi ukrán városban hogyan dolgoznak az útjavítók. Elengedhetetlenül szükséges, hogy a mi szeretett városunkban is minél gyorsabban megvalósítsuk az aszfaltutak, s járdák rendszeres, gondos karbantartását. Kievet nagyon sok építkezés van, óriási méretűek, de sehol sem láttam, hogy az építkezéshez való felvonulás a járda szélénél tovább terjedt volna.

Szegeden, meg egész utcát elzárnak, ha valahol építkeznek, vagy legalábbis a fél kocsit elfoglalják, még akkor is, amikor az építkezést már régen befejezték. Ezen a szegedi építőipari vállalatoknak feltétlenül változtatniuk kell. Az üzletek kirakatai is igen szépek, változatosak. Egyébként zsúfolt dekorációt sehol nem láttam Moszkvában. Az egyszerű, szép díszítés sokkal izlősebb. Kievetben például minden üzemből, vállalatból, állomáson a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának határozatait értelmében a saját munkaterületekre vonatkozó konkrét feladatokat írták ki jelszökekt.

Es a sok-sok élményből talán még egyet megemlítenék — mondotta befejezősül Tombácz elvtárs. — Az utcasarkokon a milicisták határozottan, de udvariasan figyelmeztették a szabálysértőket, akik, ha nem értették egyet a rendőrrel, akkor közölték vele véleményüket. Alkalmam volt meggyőződni arról is, hogy egy-egy figyelmeztetéssel a milicisták többet értek el, mintha felírták volna a szabálysértőt. A mi rendőrségünk tagjainak is úgy gondolom megszívlelendők ezek a példák. A Szovjetunióban ma már minden kis epizód a hivatalokban, az üzemekben és az utcán az emberről való mély gondoskodást tükrözik.

M. T.

Finn parlamenti küldöttség látogat hazánkba

O. L. M. Hjelt a Finn Köztársaság budapesti ügyvivője április 12-én felkereste Rónai Sándor elvtársat, az országgyűlés elnökét és átadta a finn parlamenti elnökének levelet, amelyben közölte, hogy a Finn Köztársaság parlamentje örömmel elfogadja a hozzá intézett meghívást és küldöttséget küld Magyarországra.

Magyar parlamenti küldöttség meghívása a Román Népköztársaságha

Rónai Sándor elvtárs, az országgyűlés elnöke, április 11-én fogadta Ion Popescut, a Román Népköztársaság budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét, aki átadta a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlése elnökének meghívását, hogy a magyar országgyűlés küldöttsége látogasson el a Román Népköztársaságha. Rónai Sándor elvtárs közölte, hogy a meghívásnak örömmel eleget teszünk.

Április 4 után — május 1 előtt a Dorgósmai Pamutszövőben

Hajós Anna ifjúmunkás a befűzőgépen dolgozik, egyike a legjobb munkásoknak, kiváló minőségű munkát végez. Az április 4-i munkaversenyben derekasan megálta a helyét, most hasonló munkával készül május elsejére. A befűzőt hengereket a szövőgépekre szerelik fel.

(Siflis József felvételei. Fény. Szöv.)

A szövőgépnél már a szövőnők munkája dönti el az eredményt. Kónya Anna tizgépész szövőnő a DISZ-partiban dolgozik. Ez a Lajkó-parti legerősebb vetélytársa. Sok kitűnő munkás található a DISZ-partiban. Kónya Anna is most kapta meg a könnyűipar kiváló dolgozója címet. De nemcsak a gépnél áll helyt: a nála fiatalabb és gyengébb eredményt elérő dolgozókat is segíti. A kész anyag végül az árutisztítóba kerül.